

L'AVENÇADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE TRES-LLITS, 3
LA CORRESPONDENCIA, AL DIRECTOR

Número. 5 cèntims

ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT DE
LLURS AUTORS. NO'S TORNEN ELS
ORIGINALS.

ANY I

BARCELONA, 3 DE ABRIL DE 1915

NÚM. 5

BARCELONA FEUDE DEL REQUETE

Un exèrcit faccions revistat pel seu capità general. - L'alcalde de R. O. contra'l poble liberal

Ens sentim avergonyits de que a Barcelona puguin realitzar-se actes tant inauditablement provocadors per als sentiments lliberals del poble, aixís com per l'esperit de pau que aquí regna, com els que cada dia celebren els carlins, no sols a ciencia i paciència de les autoritats constituïdes—a les quals no recorrerem mai en denuncia de lo que'ls nostres adversaris facin—sinó a ciencia i paciència d'aquest poble generós i heròic de 1909. Però si lo que diàriament fan els carlins ens avergonyeix i ens deshonra, la darrera de les seves gestes ens té de cridar a indignació. Ja no's pot concebir més, ja no's pot fer més contra la dignitat de Barcelona que lo que'ls carlins feren el diumenge passat.

Els requetès, formats militarment, evolucionaren i feren exercicis i es presentaren davant d'aquest general d'opereta bufa—el seu general—en Joaquim Llorens. I el general els revistà, els distribuí els premis obtinguts en un concurs de tir, i els arengà com si anessin a entrar en batalla. I això es fa en plena Barcelona, i els diaris del partit—dits morals, i cristians, i catòlics—en publicaren extenses ressenyes. On hem arribat els lliberals d'aquest poble, minats per les lluites intestines, fets a troços per les baralles fratricides, destruïts per l'esperit partidista! Avui els requetès passen per davant nostre les seves banderes, i el soroll dels seus fusells mata el cuc de les nostres orelles!

I per si no n'hi hagués prou, aquí hi ha aquest senyor Llorens, ridícula i estúpida encarnació de les velles tropes carlines, les que assassinaven per l'espatlla a ciutadans indefensos, les que deshonraven dones atemoritzades, les que entraven en pillatge en pobles i hisendes... I el general de les antigues vergonyes aixís parlà als requetès:

«Sois los futuros oficiales de nuestro ejército, sois los que, con vuestro valor, habréis de conducir los soldados a la victoria.»

«En nombre del R... puedo ofreceros una espada o un fusil, según vuestras condiciones, una fosa gloriosa, y el morir abrazados a la bandera española.»

«Pudiera ser que dentro de breve tiempo tuviéramos de emplear nuestro esfuerzo, no solamente para salvar la honra de la patria, sino a su integridad.»

I encara afegeix, després d'haver distribuït els premis del concurs de tir, i ensenyant una cigarrera:

«Esta pitillera me fué regalada por el R...»

Lleva grabadas las armas de España y la firma de nuestro Augusto Caudillo. El día que vuelva a Barcelona, la entregaré al Requeté que más se haya distinguido.»

Què haurà de fer per a distingir-se el requetè que vulgui optar a la cigarrera? Quants lliberals deuen haver d'assassinar? Quantes agulles saqueres deuen haver de clavar per l'espatlla? Quantes barbaritats, en fi, deuen haver de cometre?

Tota aquesta comedia repugnant durarà

—Realment, s'ou un gran hortolà.

—No he fet pas jo el miracle... Si els fruits s'han fet tant grossos és degut a haver adobat l'arbre amb «Neutralitat».